

Nr 43.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *angående anslaget till bidrag till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk.*

Om jag icke minnes fel, så var det på hösten 1925, som en huvudstads-tidning även riktade till undertecknad en fråga, vilken var av det innehållet, att den gav mig anledning att något framhålla betydelsen av att de mindre jordbrukarna genom bidrag sattes i tillfälle att genom nyodling utvidga sin åkerareal, varigenom arbete skulle kunna beredas bonde-sönerna och landsbygdsbefolkningen sålunda få större möjlighet att inom den egna hemtrakten finna sin utkomst. Jag nämnde även något om, ifall att jag icke alldeles minnes fel, att i skogskommuner borde åtminstone i någon mån inom själva kommunen förädlingen av virke ske för att ytterligare kunna bereda arbete åt arbetsbehövande och därigenom förhjälpa dem till deras utkomst inom hemtrakten.

Jag kan icke neka till, att när jag nedskrivit svaret, så föreföll det mig, som om i detsamma låg uppslaget till en motion i riksdagen. Jag blev därför glatt överraskad, när motionerna vid riksdagen 1926 fram-lades om statsbidrag till mindre odlingsbidrag och var sålunda från första början beredd, att om så skulle behövas, med min röst stödja det i motio-nerna framlagda förslaget.

Ingen kan neka till att genom ifrågavarande anslag kan ett sådant arbete beredas, vilket icke blott giver ersättning för tillfället utan även på sitt sätt bidrager till att öka utkomstmöjligheterna ute på landsbygden. Varje ökning av anslaget utom vad Kungl. Maj:t äskat måste därför hälsas med tillfredsställelse. Kunde anslaget blott höjas till 900,000 kronor, så att intill 300,000 kronor därav finge gå till betesförbättringar, vore enligt mitt förmenande därigenom ett gott handtag ytterligare givet åt det mindre jordbruket och icke minst det norrländska. Det kan hända, att detta mitt värderande av denna höjning är något lokalt färgat, men kanske också att vad som gäller för mina trakter går igen litet överallt. Jag har hört jordbrukare klaga över, vari jag själv också är färdig att instämma, att de anse sig ha föga nytta av sina kreatur under sommaren genom att betesmöjligheterna för dessa mer och mer försämras. Kreaturen giva icke heller på förvintern den avkastning, som de skulle giva, be-roende på sommarens dåliga bete. Här och var har man också börjat att förbättra betet genom t. ex. inhägnader, som därför särskilt skötas för

sitt ändamål. Betesförbättringarna giva åt den nuvarande åkerarealen dess rätta värde. Avkastningen kommer rätt snart efter deras verkställande. De leda framförallt till en ökning av mjölk- och smörproduktionen, och en tillräcklig tillgång av mjölk är väl av stort värde för alla dem, som skola köpa sina livsmedel.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att höja det i Kungl. Maj:ts proposition nr I, nionde huvudtiteln, begärda extra reservationsanslaget för utlämnandet under 1929 av statsbidrag till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk från 600,000 kronor till 900,000 kronor, därav intill 300,000 kronor må användas till utlämnandet av statsbidrag till betesförbättringar.

Stockholm den 16 januari 1928.

P. Bergström
i Bäckland.